

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1970/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 409. §-ának és 410. § (1) bekezdésének, valamint a Kúria Gfv.I.30.029/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésre irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó Kft. jogi képviselője (Dr. Radnai Éva Ügyvédi Iroda) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLl. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése és a 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságnál, amelyben kérte a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 409. §-ának és 410. § (1) bekezdésének, valamint a Kúria Gfv.I.30.029/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az indítványozó álláspontja szerint a támadott jogszabályi rendelkezések és bírósági határozat sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, M) cikkét, Q) cikkét, I. cikkét, XV. cikk (1)–(2) és (4) bekezdéseit, 25. cikk (1)–(4) bekezdéseit, 28. cikkét, XXV. cikkét valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege szerint az indítványozóval szemben üzleti partnere kötbérkövetelése miatt per indított. Az első fokon eljáró Budai Központi Kerületi Bíróság 21.P/G.XXII.20.764/2022/47. számú ítéletével helyt adott a felperes keresetének. A másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék 2.Gf.75.262/2024/6-II. számú ítéletében helybenhagyta az elsőfokú ítéletet.
- [3] Ezt követően a jogerős ítélet ellen az indítványozó felülvizsgálati kérelemmel élt, amelyet a Kúria Gfv.I.30.029/2025/2. számú végzésével a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 410. § (4) bekezdése alapján visszautasított, mert a felülvizsgálati kérelem nem felelt meg a Pp. 410. § (2) bekezdés b) pontjában, valamint a c) pont ca) és cb) alpontjaiban foglaltaknak.

- [4] 2. Az indítványozó a Pp. 409. §-ának és 410. § (1) bekezdésének, valamint a Kúria Gfv.I.30.029/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Abtv. 26. § (1) bekezdése és 27. §-a alapján.
- [5] Az indítványozó álláspontja szerint a támadott jogszabályi rendelkezések és bírósági határozat sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, M) cikkét, Q) cikkét, I. cikkét, XV. cikk (1)–(2) és (4) bekezdéseit, 25. cikk (1)–(4) bekezdéseit, 28. cikkét, XXV. cikkét valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit.
- [6] Az indítványozó álláspontja szerint a Kúria támadott végzése alaptörvény-ellenes jogszabályi rendelkezések alkalmazásával került meghozatalra, ily módon a felülvizsgálati eljárásban született érdemi döntés hiányában sérültek az alapjogai. Az indítványozó szerint a Kúria a Pp. 409. §-ának valamint a 410. § (1) bekezdésének alkalmazásával szubjektív alapon dönthet a felülvizsgálat megengedhetősége tárgyában, amely sérti a joggyakorlat kiszámíthatatlansága okán a jogbiztonságot és a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot valamint a jogorvoslati jogot. Az indítványozó szerint a kifogásolt jogszabályi rendelkezések arra teremtenek lehetőséget, hogy az indítványozó és más jogalanyok Alaptörvénybe foglalt jogai sérüljenek. Az indítványozó kifejtette, hogy a kisvállalkozások a Kúria joggyakorlata révén gyakorlatilag nem élhetnek a felülvizsgálat lehetőségével, hiszen a kisvállalkozások peres ügyei többnyire 5 millió Ft alatti pertárgyértékűek, továbbá a jelen ügyben kiemelt jelentőséggel bírt a covid járvánnyal összefüggő vis maior eset, amelyet ezen tény ellenére nem lehetett társadalmi jelentőségű ügynek tekinteni. Az indítványozó szerint ezen tényekre figyelemmel is szükséges lett volna a jogegység szempontjából, hogy a Kúria ne utasítsa vissza a felülvizsgálati eljárás iránti kérelmet.
- [7] Az indítványozó a Pp. 409. §-a és 410. § (1) bekezdésének megsértését azzal is indokolta, hogy ezen jogszabályi rendelkezések Kúria általi értelmezése a Kúria eljárását az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdése szerinti feladatra szűkíti le, a 25. cikk (2) bekezdésének kizárásával.
- [8] Az indítványozó összességében mind az Abtv. 26. § (1) bekezdése, mind a 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszában azt kifogásolta, hogy a támadott jogszabályi rendelkezések Kúria általi értelmezése révén semmilyen formában nincs lehetőség érdemben a Kúriához fordulni, mert a Kúria a törvénytől eltérő feltételeket támaszt a felülvizsgálati kérelmekkel kapcsolatban. Mindez sérti az Alaptörvény XXVIII. cikkét, XXV. cikkét, XV. cikkét és a B) cikk (1) bekezdését.
- [9] Az indítványozó az Alaptörvény 28. cikkének, M) cikkének és Q) cikkének megsértését azzal indokolta, hogy a jelen ügyben a szokásos üzleti kockázat és a gazdasági okból bekövetkező lehetetlenülés értelmezését a nemzetközi joggal ellentétesen végezte el a Kúria, továbbá az Alaptörvénybe ütköző módon hagyta jóvá, hogy az indítványozóval szemben visszaéljen erőfölényével a felperes.

- [10] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [11] Az Abtv. 26. § (1) bekezdésének *a)* és *b)* pontjai értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *c)* pontja alapján az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [12] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* és *b)* pontjai értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [13] A testület megállapította, hogy az indítványozó érintettnek tekinthető és a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.
- [14] Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörére vonatkozó törvényi rendelkezésként az Abtv. 26. § (1) bekezdését és a 27. §-át. Az indítványozó megjelölte az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseiként az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, M) cikkét, Q) cikkét, I. cikkét, XV. cikk (1)–(2) és (4) bekezdéseit, 25. cikk (1)–(4) bekezdéseit, 28. cikkét, XXV. cikkét valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit
- [15] Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban az elsőfokú jogerős ítélet alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is kérte. Tekintettel arra, hogy a Kúria az indítványozó felülvizsgálati kérelmét visszautasította, a jelen alkotmányjogi panasz megítélése szempontjából az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az alapügy érdemében hozott döntésnek az elsőfokú, jogerős ítélet tekinthető. Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül akkor vizsgálja a korábban, határidőben előterjesztett önálló alkotmányjogi panasszal meg nem támadott, az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg. Mindazonáltal az indítványozó az elsőfokú jogerős döntés alaptörvény-ellenességét egyáltalán nem indokolta meg alkotmányjogi panaszában, ezért – bár a Kúria végzése mérlegelési jogkörben hozott döntés –, ezért a Kúria végzésén keresztül a jogerős ítélet állított alaptörvény-ellenessége nem vizsgálható a jelen eljárásban.
- [16] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a B) cikk (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt csak két kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotásra és a felkészülési idő hiányára alapított indítványok esetében – vizsgálja érdemben.

{3033/2013. (II. 12.) AB határozat, Indokolás [7]} Az indítványozók alkotmányjogi panaszukat tartalmilag nem ezen esetekre alapították, ezért az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz e vonatkozásban nem felel meg az Abtv. 26. § (1) bekezdése és 27. §-a szerinti befogadhatósági feltételeknek.

- [17] Az Alaptörvény M) cikkével összefüggésben az Alkotmánybíróság utal arra, hogy az Alaptörvény e rendelkezéséből levezethető szerződési szabadság nem alapvető jog, azonban önálló alkotmányos jogként élvezi az Alaptörvény védelmét, és olyan, Alaptörvényben biztosított jognak minősül, amelynek sérelmére az Abtv. szerinti alkotmányjogi panasz alapítható. Az Alkotmánybíróság ennek alapján az M) cikkből levezetett szerződési szabadságra alapított alkotmányjogi panaszokat értékeli úgy, hogy azok az Abtv. által előírt, Alaptörvényben biztosított jogra hivatkoznak és ezért érdemben vizsgálhatók {33/2015. (XII. 3.) AB határozat, Indokolás [26]–[27]}.
- [18] Az indítványozó hivatkozott az Alaptörvény Q) cikkének sérelmére is, amely a nemzetközi jog és a magyar jog összhangjának biztosítását mondja ki; azonban nem tekinthető az indítványozók Alaptörvényben biztosított jogának, így arra alkotmányjogi panasz nem alapozható {vö. 3171/2015. (VII. 24.) AB végzés, Indokolás [10]; 3256/2016. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [12]}.
- [19] Az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdése szerint a bíróság dönt büntetőügyben, magánjogi jogvitában, a közigazgatási határozatok törvényességéről, az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközéséről és megsemmisítéséről, a helyi önkormányzat törvényen alapuló jogalkotási kötelezettsége elmulasztásának megállapításáról és törvényben meghatározott egyéb ügyben, míg a 25. cikk (3) bekezdése szerint a Kúria biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz. E rendelkezések a bíróságok általános alaptörvényi feladatmeghatározásáról, valamint a Kúriának a bírósági szervezeten belül betöltött feladatáról (jogegység biztosítása), ennek érdekében pedig jogegységi határozat hozatalára való felhatalmazásról szól, ily módon az Alaptörvény 25. cikke az indítványozónak nem biztosít alanyi alkotmányos jogot {3091/2016. (V. 12.) AB határozat, Indokolás [43]–[44], 3302/2024. (VII. 24.) AB végzés, Indokolás [30]}.
- [20] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alaptörvény 28. cikkében foglalt, a bíróságoknak címzett jogértelmezési segédszabály nem tekinthető olyan Alaptörvényben biztosított jognak, amelynek sérelmére hivatkozva alkotmányjogi panaszt lehetne benyújtani. {3176/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29]}.
- [21] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó az Alaptörvény XXV. cikkének és a XXVIII. cikk (7) bekezdésének megsértésével kapcsolatban tartalmilag a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét állította, ezért az alkotmányjogi panasz ezen részeit is az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján bírálta el. Mindazonáltal az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy „az Alaptörvény egyes

rendelkezéseinek pusztá felsorolása ugyanis nem ad kellő alapot az alkotmányossági vizsgálat lefolytatására” {34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]}.

- [22] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése előírja, hogy az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)–f)* pontjaiban foglaltakat. Az Abtv. 52. § (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság által lefolytatott vizsgálat az indítványban megjelölt alkotmányossági kérelemre korlátozódik.
- [23] Az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdéseire vonatkozó gyakorlata szerint a diszkrimináció alkotmányos szinten eleve csak abban az esetben vizsgálható, ha a hátrány az azonos helyzetben lévők által alkotott körön belül következik be {3176/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [22]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint azon esetekben, amikor a bíróságok azonos tényállás esetén, változatlan jogi környezetben eltérő tartalmú döntéseket hoznak, sérülhet a jogbiztonság követelménye, a jogalkalmazó szervek döntéseivel szemben támasztható kiszámíthatóság és előreláthatóság elve {3026/2015. (II. 9.) AB határozat, Indokolás [27]}.
- [24] Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése szerinti törvény előtti egyenlőség sérelme akkor valósulhat meg, ha a jogszabályok, vagy a jogalkalmazók a jogalanyok egy meghatározott köre számára biztosítja a jogalkalmazás egységességét, azonban olyan más jogalanyok számára, akik velük összehasonlítható helyzetben vannak ezen követelmény nem biztosított, amely megkülönböztetés önkényes, nincs tárgyilagos mérlegelés szerint észszerű indoka {14/2014. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [32]; 32/2015. (XI. 19.) AB határozat, Indokolás [80]}.
- [25] Az Alkotmánybíróság szerint az indítványozó nem hivatkozott védett, megváltoztathatatlan, vagy csak jelentős nehézségek árán megváltoztatható tulajdonságára, amely miatt diszkrimináció érte volna, illetve nem jelölte meg, hogy mely konkrét körülmények miatt sérült volna a törvény előtti egyenlőség a támadott kúriai ítélet vonatkozásában. Az indítványozó ilyen tartalmú indokolása hiányában a kérelem nem felel meg a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében írt követelményének {34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]}.
- [26] Az alkotmányjogi panasznak az Abtv. 26. § (1) bekezdésére illetve 27. §-ára alapított része az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában lényegileg azonos módon tartalmaz az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e)* pontja szerinti indokolást.
- [27] 4. Az Abtv. 29. §-a értelmében alapvető feltétel, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel.
- [28] Az Alkotmánybíróság elöljáróban kiemeli, hogy feladata az Alaptörvényben biztosított jogok védelme, és nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazását felülbírálni, hiszen a bírósági joggyakorlat egységének biztosítása a bíróságok, elsősorban a Kúria

feladata. {3119/2016. (VI. 21.) AB végzés [30] pont, 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés [5] pont}

- [29] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét mind a Pp. 409. §-a és 410. § (1) bekezdése, mind a kifogásolt kúriai végzés tekintetében abban látta, hogy a Kúria visszautasította a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmét.
- [30] Kúria végzésében részletesen, gyakorlatának megjelölésével megindokolta, hogy milyen okokból nem lát lehetőséget a felülvizsgálat {kúriai végzés, Indokolás [29]-[32]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „[A] Pp. 410. § (2) bekezdés c) pontjával összefüggésben az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy a felülvizsgálat engedélyezésének alapjául szolgáló jogkérdés bemutatásának hiánya a Kúria fentiekben bemutatott következetes gyakorlata szerint már önmagában is a kérelem visszautasítását vonja maga után, és ebben az ügyben is e gyakorlaton alapult a Kúria döntése” {1049/2026. (II. 11.) AB határozat, Indokolás [51]}.
- [31] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének megsértését állító indítványi résszel összefüggésben az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy gyakorlata szerint nem foglalhat állást a bíróság döntési jogkörébe tartozó bizonyítékértékelési, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésben. {3392/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [6]; 3017/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [3]; 3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]; 3098/2014. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [28]}
- [32] Az indítványozó a támadott jogszabályi rendelkezések, illetve kúriai végzés alaptörvény-ellenességét egyebekben nem indokolta, az Alkotmánybíróság nem talált olyan körülményt, amelyet a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben alkotmányos jelentőségű eljárási szabályok érvényesülését érintő, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességgént lehetne értékelni.
- [33] Az Alkotmánybíróság mindezek alapján az alkotmányjogi panaszt – az Abtv. 27. §-ában, az Abtv. 29. §-ában illetve az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében írt befogadási feltételek teljesülése hiányában – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2026. március 17.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró